

Jan Holmbom. Gilla. Linnefors förlag.

Jan Holmbom börjar sin nya diktsamling "Gilla" med en programförklaring: "Jag hade en längtan efter att den där stunden som är fick vara lite längre innan den blev till varit".

Det är ett tema som återkommer i många av de 365 dikter som ryms i boken. Lika många som årets dagar och därmed en slags poetisk postilla i ett lågmält men ofta underfundigt betraktande av tillvaron. Det hindrar nu inte att Jan Holmbom tar hjälp av det snabba mediesamhället. Titeln "Gilla" är en anspelning på facebook och bloggar. Där finns också en bild eller ett fotografi till varje dikt som man kan logga in sig på för att sedan lämna sitt omdöme. En slags dialektik mellan författare och läsare som inte alltid överensstämmer med det nostalgiska tillbakablickandet som ryms i poesin. Till att börja med pendlar jag mellan text och dator för att undersöka den specifika bilden till just denna dikt. Efter ett tag blir det tröttsamt och gör också dikterna övertydliga. Läsningen blir mer en slags gissningslek där dikten är gåtan och bilden på nätet är svaret.

Det här är en diktsamling som gått utmärkt att läsa utan illustrationer. Bildspråket är vacker, gåtfullt och emotionellt. Amerikaklockan återkommer på många ställen som en domare över tiden. Jan Holbom är bra på att låta en visare peka på allvaret och en annan på humor och dråplighet. Han har en förkärlek att leka med orden men driver det inte för långt mot det patetiska.

"Gilla" är faktiskt en utmärkt postilla. En tanke för dagen där livets storhet ställs i relation till vardagens enkelhet. Och en ständig önskan att dröja sig kvar i ögonblicket.

"På Konsum har redan sista förbrukningsdag passerat. Hur är det med oss?"

Jakob Carlander